

Ca-MOSTRA

*** ANY SETÈ.—NÚM. 289 *** SETMANARI POPULAR

*** INCA, 13 DE DESEMBRE 1913 ***

VERGONYA

En aquest cas dels Mannesmann hi qualcom que enroeix la cara. Prescindim dels punts de vista utilitaris que pugui pendre la qüestió; prescindim del valor que puguin tenir els arguments retrets de la carta dirigida a la remsa pel Mannesmann que's troba a Madrid d'embaixada. Fixem-nos sols el fet de què un senyor particular, sense cap altre títol que uns interessos particulars, se l'planti de cop i volta a la capital d'un Estat constituit, s'encaixi amb l'opinió, s'encari amb el Govern, intenti dictar regles de conducta i imposar determinades solucions i parla als consellers de la Corona, no soient de tu a tu, sino amb un aire de superioritat feridora.

Es lamentable. Per les declaracions del Mannesmann embaixador, sembla la raó social que representa té al jutjament els cabilenys de la sona d'influència espanyola, sobre els quals exerceix autoritat tacitament reconeguda a tots. L'intent que sembla guiar la gestió a Madrid, és el de procurar-se damunt d'Espanya una autoritat similar. Cosa que, mal gràt qualche protesta no deixa de ser trobada natural fins mateixos que gesticulen i criden descompondre's quan la representació autorizada d'una de les nacionalibèriques, sense mençar a cap repte de cortesia ni precindir de cap respte, reclama l'implantació d'una llei vadora que, enfortint les parts, ha donar al conjunt la cohesió necessaria per a fer impossibles certes audàcies embaixadores.

Perque el cas de vergonya que enveja l'embaixada dels Mannesmann no és possible en un Estat constituit en bases fermes ni ho serà a Espanya el dia que, havent-se conseguit per una de les seves personalitats històriques la llibertat d'accio que les fa-

ci renaiixer de l'actual ruïna, se presenta l'Iberia, no com un conjunt de províncies sense esperit, no com una amalgama de pobles morts, sino a com un noble imperi dins el qual cada nació se senti abrandada per la propia dignitat i solitarizada amb totes les de més pels llaços del més pur afecte.

Diguin lo que vulguin els eterns separadors que ara soporen sense querir-se—o queixant-se timidament—l'ingerència d'un senyor particular estranger en les altes decisions de l'Estat, l'unitat d'Espanya no serà un fet fins que desapareguin tants i tans mal-entendisos com avui porten tants desastres, gracies principalment als mateixos que la tenen sempre a la boca, tal vegada per provar-se a si mateixos que la tenen al cor.

Sor que arreu de la Península reviu l'esperit de les nacionalitats que la formen. Sinó, ipobre Espanya!

Mirant al cel

(Imitació)

*Un cant de Fe d'Amor i d'Esperança
bull dins mon pit ardent,
i, a Vos Senyor, mon esperit se llança
en llàgrimes fonguent.*

*Quant l'auba se desperta, tot reviu
si amb llum del sol, Senyor, la benèvolia.*

*Lloat sien oh Deu! que tal mudança
dau a la pena mia,*

*Convertint amb doicísima esperança
mes hores d'agonia.....*

En èxtasi diví arrebatat

*creix mon humil anhel,
cada pich que contempl tot admirat
aqueix llibre del Cèl;*

*Llegint lo que vostra mà ha escrit,
pas una i un'altre hora,
i ens aborresc la set de l'infinit
que l'ànima'm devora....*

Desembre 1913.

B. FERRÀ

Llegim damunt «La Aurora» de Manacor, un article que recomana la candidatura de D. Joan Valenzuela en cas de presentar-se per les vinentes eleccions de diputat a Corts. Nosaltres el copiàm i feim nostre tot el seu contingut per abundar en la mateixa opinió del axarit i estimat confrara.

Diu aixis:

**Quins serán els Diputats de Mallorca
a les eleccions que aviat hi haurà?**

Sa comissió des Conservadors de Mallorca que anà a Madrid, s'altre diaçà, per rendir homenatge de simpatia i adhesió an En Maura, que bé s'ho mereixia, torna amb sa noticia de que presentaran quatre candidats a les eleccions legislatives que ara hi haurà, i que es Govern e-hi està ben conforme. Es quatre candidats son: Exm. Sr. D. Antoni Maura, Exm. Sr. Comte de Sallent. Exm. Sr. Josep Socies i Grado i D Jeroni Estades de Sóller. Tots quatre persones digníssimes.

De manera que es conservadors només deixen un lloc p'ets altres partits, tota vega de que Mallorca j'ist elegeix 5 diputats.

¿Quin serà s'altre, es des lloc cinqué? Sonen alguns noms, entre altres, D. Juan Valenzuela, amic nostro estimadíssim, persona digníssima en tots conceptes, que, des que ès diputat a Corts, no s'es aturat de fer bé, tot es bé que hi pogut fer a calsevol que s'hi és acostat a demanar-li socòs o adjutori, i que més que tot això ha fet a Mallorca es bé immens de conseguir que s'«Arregle Parroquial» sia un fet una realitat dins aquella Diòcesis de Mallorca.

A D. Juan Valenzuela se deu, de teulades en avall, que avui en lloc de ses trenta vuit parroquias que li havia només en tot Mallorca, ara n'hi haja setanta una, amb tots els arreus qui escauen a una parroquia. ¿Qui ès capaç de calcular es bé que ès tot això per Mallorca? Perque no ès bé just d'una temporada sino per a sempre, mentres Espanya sia Espanya, una successió interminable de bens. Eis amics des bé espiritual des mallorquins, es qui se preoculen seriament des servici espiritual de ses animes; es qui consideren es Ministeris Parroquial com es mes sagrat de tots es Ministeris, no porem oblidar es benefici imponderable que D. Juan Valenzuela va fer a l'Església de Mallorca, a tota Mallorca, amb so conseguir-mos s'«Arregle Parroquial» d'aqueixa Diòcesis. Es de cors dignes i nobles esser agrair, no oblidar es

beneficis. Es bé ès qui el se guanya. No ès gens duplós, es evident de tota evidència que D. Juan Valenzuela el s'ha guanyat.

Pertoca an es mal'orquins tenir-ho en compte a's dia que venguen ses eleccions de diputats a Corts.

LA REPARTIDERA

—Vendrà, ciudanots, vendrà el gran dia,—gritaba el orador en medio de immensa turba de descamisados.—Los ricos caerán; somos los més. Nada resistirà a la avalancha socialista. Caerà Dios, caerà la patria, caerà la propiedad, y entonces vendrà el gran dia de la repartición universal.

—¡Viva la *repartidera!*—gritó un energúmeno, y millares de berridos contestaron:

—¡Vivaaa!..

—¿Quién repartirá? preguntó un curioso.

—Los de arriba o los de abajo?

—Los de arriba, por tener más *intelecto*—contestó el orador,

—Los de abajo!—afirmó en voz recia un carretero.—Los de abajo por tener más puños.

—¡Aquí no hay arriba ni abajo! chilló una voz de clarinete.—Aquí todos somos iguales. ¡Viva la igualdad!

—¡Vivaaa!

—¡Qué igualdad ni qué rábanos!—mugió un barrigudo.—Que me quiten la barriga y entonces seremos igualitos.

—¡Que se la quiten!

—¡Que se la quiteen!

Un carnícer desenvainó la cuchilla y se acercó al barrigudo.

—Servidor de usted—dijo blandiendo el instrumento.

—¿Ehi?... ¿eh?—dijo alarmadísimo el de la barriga, cubriéndose con ambas manos.

—No decía usted que...

—No decía nada... ¡Viva la igualdad!... esa que ustedes dicen, que no sé cual es, pero ¡viva!

—El ciudadano barrigudo—gritó el orador—ha *rectificado*. Dejadle en paz.

—¡Ah! porque si no...—murmuró el carnícer envainando la cuchilla.

—¿De qué igualdad hablan estos?—preguntó el pobre barrigudo a un raquíctico encanijado que se le arrimaba.

—De la de las riquezas—contestó el raquíctico.

—No es la igualdad de riquezas—opinó en voz bronca un ex-estudiante de leyes que había vendido los libros, y, en vez de metérselos en la mollera, prefería metérselos convertidos en *anisao*, entre pecho y espalda.—No es de la igualdad de riquezas de la que hablan, sino de la igualdad de derechos.

—¿De qué derecho?—preguntó un padre de familia.

—De todos.

—Y mi niño ¿tiene el mismo derecho que yo?

—El mismo.

—De modo que puede castigarme y corregirme, como yo a él.

CA—NOSTRA

—Hombre, hombre... ¡Vaya una salida! Claro que no puede.

—Pues ¿de qué igualdad de derechos habla usted?

—¡Qué derechos ni torcidos!—saltó ofendido un estevado y giboso por añadura, que acaba de llegar al grupo.

—Aquí todos somos derechos o torcidos, como Dios nos ha hecho... Y esa igualdad irritante de cuerpos...

—Si no hablamos de eso.

—Pues ¿de qué igualdad se habla?

—De la igualdad de nacimiento,—dijo un mendigo.

—¡Chissst!... sisearon por todas partes.

—¡Silencio, que nos cuelgan!—aconsejó prudente el barrigudo.

—Si, señores,—continuó el orador,—habrá reparto equitativo de bienes. Se atenderán las reclamaciones del pobre pueblo. Los ricos... ¡que se revienten!

—¡Bravooo!

—Pido la palabra—dijo un obrero.—Quiero que se acuerde su mercé y los que reparan de que apenas como, y mi amo traga como un buitre, y tiene *auto* y va al *treato*, y yo quiero *auto* y mucho parné y fumar brevas... Mi amo será mi *chauffeur*.

—Se concederá lo que pide el ciudadano.

—¡Viva la igualdad!

—¡Vivaaa!..

—También yo quiero *auto*—pidió otro—y fumar brevas y beber *champán*.

—¡Y yo!

—¡Y yo!

—¡Y yooo!... gritaron todos.

—No puede ser—dijo el orador.

—¿Por qué?

—Porque no habrá tantos *autos*, ni brevas, ni...

—¡Abajo el charlatán!—gritó uno.

—¡Abajooo!—Y voló por el aire un terrón anónimo que le dió al orador en las costillas y le hizo besar el santo suelo.

—¡Burros de reata!—dijo alzándose y huyendo, acosado de puntapiés y pescezones.

Sin orador que contuviera o encauzara al menos las pasiones de la muchedumbre, empezó a rugir aquel mar encrespado. Unos pedían cuartos; otros una casita. Un labrador pidió una viñica lindante con la suya.

—Darle un tronazo—gritó uno; pero el de la viñica había ocultado el bulto.

—La fábrica sera mía—dijo un metalúrgico.

—Y ¿por qué no mía?—le objetó otro; y se liaron a cachetes.

Dos pescadores contendían a bofetadas sobre cuya sería la barca del patrón. Un sastre chillaba con una mujerona y le juraba que le cobraría dobladas las hechuras amén del medio traje que le pertenecía. Ella le amenazó con las uñas; él tembló un poquito. Más allá contendía el carnícer con otro de su oficio. Del moño se tenían asidas dos mujeres por partirse a medias los siete lechoncillos del amo: cada una quería cuatro. Alzabanse doquier puños amenazadores; todos gritaban y nadie se entendía. Se enardecieron los ánimos, cruzaronse garrotes y empe-

zó general sarracina que solo terminó por el cansancio de los contendientes.

Si antes de la cacareada *repartidera*, no se entendían, ¿qué sería cuando llegara? Esto se preguntaban todos al retirarse, mustios los semblantes rascándose las costillas.

Y esto debe preguntarse el bobalicón que crea en la famosa patraña del socialismo.

M. S.

Vuitena peregrinació a Terra Santa i Roma

Seguint la gran i hermosa serie de peregrinacions als Llocs Sagrats i a la Ciutat Eterna que ha duit a ferme diferents vegades la Junta Permanent de peregrinacions espanyoles, s'han llençat ja al públic les circulars i programes per a la pròxima vuitena peregrinació a Terra Santa y Roma. La sortida del port de Barcelona s'escaurà, si Deu ho vol, cap a primers de maig vinent, estant de tornada pels darrers de juny del any del Senyor, 1914. Els preus dels billets d'inscripció, inclosos absolutament tota classe de gastos, són: 1.ª classe, 2.200 pessetes; 2.ª, 1.500 pessetes, i 3.ª, 900 pessetes, següint-se aproximadament, el següent itinerari:

Barcelona, Alexandria, El Cairo (Piramides, Esfinx i Matariéh) Port-Said, Isfa, Jerusalem, Betlem, Hortus Conclusus, Sant Joan de la Montanya, Betania, Jericó, Jordà, Mar Mort, Caifa, Mont Carmel, Nazaret, Mont Tabor, Tiberiades, Llac de Genezaret, Magdalalí, Cafarnaum, Bethsaida, Canà de Galilea, Beirut, Rodes, Esmirna, Bòsfor, Constantinopla, Mar de Marmara, Estret dels Dardanelles, El Pireu, Atenes, Malta, Estret de Messina, Estromboli, Nàpols, Roma i Barcelona.

Donades les gracies especialíssimes que als peregrins concedeix la Santa Seu Apostolica, tant als feels en general com als sacerdots i religiosos d'una manera particular, atesa la circumstancia de fer-se el romiatge en plena primavera, sembla que pot assegurar-se per aquesta peregrinació l'èxit més falaguer, donat el zel, traça i experiència del seu conegut organitzador i sostenidor, D. Josep Maria d'Urquijo, resident a Bilbao, a qui deuen dirigir-se totes les sol·licituds d'adisió, com també les demandes de circulars i programes.

ESTADO DE LOS CAMPOS Y COSECHAS

La estadística viti-vinícola que acaba de ser confeccionada arroja un resultado cuyo extracto se inserta a continuación:

Superficie en producción: 6900 hectáreas.

Producción total de uva: 215671 quintales métricos.

Id. de mosto: 136811 hectólitros.

Precio del hectólitro: 15'73 pesetas.

Dicha cosecha ha sido regular en cuanto a la cantidad de producto obtenido, pero buena en cuanto a su calidad. La vendimia ha resultado muy sana y de grado glucosídico más elevado que el promedio que suele alcanzar nuestros mostos.

La sequía reinante a que haciamos referencia en el número anterior de este Boletín, persiste aún, ocasionando los consiguientes perjuicios a la agricultura de estas islas. Estos son actualmente de consideración y serán de suma gravedad si no acaecen abundantes lluvias dentro breve plazo. La escasísima producción de pastos naturales obliga a la ganadería a una ivernada de extraordinaria penuria con lo que faltarán buena parte de sus productos. Los sullares que germinaron y retoñaron con las lluvias de fin de septiembre, están poco menos que extinguidos y las siembras de cereales que se llevaron a cabo merced al tiempo producido por dichas aguas no han podido germinar. La sequía reinante imposibilita además toda labor de arado y determina el consiguiente retraso en la formación de las sementeras.

"Boletín Agrícola,"

Ajuntament

Sessió del 12 de desembre

Presideix D. Pere Balle, Batle de la Ciutat. Assistexen els Srs. Mateu, Aguiló, Pujol, Corés, Truyol, Alzina i Noguera.

Llegida l'acte de la sessió anterior és aprovada.

S'acorda donar permís a Mestre Juan Corró Mateu, per corregir el frontis de casseva an el carré de Levaderos.

Igualment s'acorda donar permís a l'amon Jaume Fé Llompart per fer una carena a una casa del carré del Rei.

Se llegí una relació de jornals fets durant la segona quinzena a la fàbrica de la siqui, que es fa an el carré de Mesones.

S'acorda donar una limosna de 750 ptas. a les dones pobres, una de les quals està malalta causa d'una caiguda an els escombres de les quies públiques que se fan.

S'acorda que'l mercat d'Inca de la setmana de Nadal i de la CapdAny veniders tenguen en dimecres amb motiu d'ambdues festes no d'divendres com és costum i que aquella noticia se fassi publicar damunt els periòdics per medi dels corresponents. La Presidència dirigint-se al Cronista demana que anuncii la vacació lo que feim amb molt de gust.

El Sr. Batle espresa que n'vista que s'espera a Mallorca la venguda del General Luque i que l'Ajuntament té acordat en principi fer-li un homenatge, es nombri una comissió per cuidar-se aquelles coses que's necessiten preparar-se reunitament: com son: un plegamí per declarar-lo adoptiu de la Ciutat, un retrate i una llossa de pedra marmó per posar al carré de Mallorca i s'ha de camviar amb lo nom del carré del General Luque. Son nombrats per tal encàrrec D. Domingo Alzina i D. Perico Cortés.

Se parla dels embarassaments que hi ha a certes èries i s'acorda que's fassi una crida per indicar aon s'han de dur i tirar els escombres.

El Sr. Batle dona compte que D. Jauye Amen-

gol li ha dit que la vara que hi ha an el Municipi és seu i que si la demanava era perque és un recor, però que la pot usar tot el temps que vulgui. S'acorda fer una vara propietat del Municipi.

Se llegeix el Balanç de comptes del present any. Per falta de temps no'l publicàm avui, ho farem la setmana qui ve, si Deu ho vol i Maria.

Se llegeix una Real Orde del Govern del Sr. Dato que capgira molt el modo d'esser del impost de la supressió de consums. No's pren cap acort per tenir que estudiar-se i veure en clà quins extrems compren.

El Sr. Batle axeca la sessió, qu'és estada ben laboriosa.

Noves d'Inca

FESTIVIDAT DE LA PURÍSSIMA.—En la solemnidat acostumada s'es celebra en nostra Iglesia Parroquial la festivitat de la Puríssima.

A Completas ja ehi assistí moltíssima de gent amb motiu d'esser diumenge, lo mateix que a la Comunió general i Ofici major del dia de la festa. An aqueix darrer acte ehi assistí el Sr. Batle D. Pere Balle al cap de notrida representació del Ajuntament, el Coronell D. Waldo Calero també acompanyat de molts de Geses i Oficials del Regiment d'Inca. Es cantà per la Capella de la Parroquia una hermosa missa d'En Perossi. Mossen Joan Roig, feu un bell penerídic de la Inmaculada, completant el pla que havia duit durant la novena sobre la Concepció de Maria. Parlà de l'història de sa definició dogmàtica i digué moltes coses noves pel públic d'Inca que poques vegades havia sentit un penerídic de l'Inmaculada que li agradà tant.

A l'oferta sostengué la bacina el fill segon de la distinguida família capillera de Can Vich D. Mateu Gelabert.

Al capvespre, després de Vespres, sortí la processó de costum. Ehi assistí la Congregació mariana de fadrins amb lo seu penó; la Comunitat parroquial amb creu alçada i l'imatge de la Puríssima, actuant de presté el Sr. Regent. Seguia'l Sr. Batle i alguns retigidors; la banda de música que dirigeix el Sr. Rotger i la Congregació de filles de Maria en número incontable i les costures de nines dels convents de religioses de la Ciutat.

Fonc sentida l'ausència del sacerdot capillier Mossen Antoni Ferragut motivada per la falta de salut.

ALS MILITARS A LA PURÍSSIMA.—A la Iglesia de Sant Domingo la tropa d'aquesta guarnició ha obsequiat a la Inmaculada Concepció en la seua festa amb la celebració d'una missa.

A les deu, les Companyies de soldats arribaren a la plaça de Sant Domingo dirigides pel Comandant D. Bernadi

Mulet aon ja hi havia tota la Oficialitat que vestia de gala. Els soldats se formaren per passar la bandera i mentres i entrava dins la Iglesia la banda de tambors i cornetes tocà la marxa real. A la missa hi verem a més del Coronell D. Waldo Calero i tota la Oficialitat, el magnific Ajuntament presidit pel Sr. Batle, D. Francisco de Paula Caplin Jutge Instructor del Partit i molts d'altres distingits senyors i senyores que havien estades convidades a l'acte.

L'altar Major aon es destacava la figura de la Puríssima baix d'airós dosser, estava endiumenjat en ciris, flors i trofeus del exèrcit.

Al capvespre, encesa de llums, fonc servit un ranxo extraordinari als soldats i pels entorns del corté se convertí amb passeig de la gent qui anava a visitar el corté que estava de festa major.

MALALT.—Mossen Antoni Ferragut fa unes tres setmanes que no pot celebrar ni sortir de casseua degut a un costipat que ha tengut an els uis.

Verament sentim la malaltia de tan bon sacerdot i desitjam que la mica de millorança que ha coneguda sia franca i se posi bo del tot.

PUJADA DELS PORCS.—Dijous passat se presentaren an el mercat del bestià pocs porcs grassos, els quals tenyeren molts de demanants, així és que se pagaven a 14 pessetes i 14 i mitja l'arrova.

CRIDA DE CONSUMS.—Diumenge passat se fé una crida anunciant que s'havia uberta la cobrança del 1er trimestre de Consums de 1913.

FÀBRICA.—An aqueix carrer de la Murta una brigada de peons-caminers poseyeron unes mitjas soles an el pis. Ja era hora.

PROFESSOR DE "LA CONSTANCIA".—En Junta General és estat elegit Mestre de l'escola nocturna de la societat La Constancia D. Pere Vidal i Torres. Lo felicitàm.

VENTADA.—Diumenge passat fe una gran ventada que causà bastanta trancadiça a nostra arbreda i ventura que's abres no estava'n saba, que sinó, hauria estat ferest. Tomà el fasser de s'hort d'en Trobat un arbre corpulent de la carretera d'Alcudia i a les tauïades del Oratori de Santa Magdalena fé una trancadiça grossa ferm.

CORRESPONSALÍA BANCARIA.—La secció bancaria de la Propaganda Balear del Alumbrat (el Gas) s'es encarregada de la corresponsalia en aqueixa Ciutat del Banc d'Espanya.

EL DIJOUS DE NADAL.—Se celebrarà el dissapte de les festes, dia 24, en dimecres, i el divenres, mitjana festa no ehi haurà mercat.

De la metixa manera es farà la darrera setmana del any, com se pot veure en la crònica de la sessió del Ajuntament.

SOBRE LA COBRANÇA DE CONSUMS—Apenes s'es feta la crida per anar a pagar, els contribuents han acudit aviat a correspondre en sos deurers cívics, puis dins tres dies s'han recaudat 7000 i pico de pessetes en que l'Ajuntament ha pogut cumplir en molts dels seus compromisos. Contra lo que s'esperava hi ha hagudes ben poques quexes.

DONATIUS—Cumplint la promesa que mos fe el R. Sr. Rector de l'Oratori de Santa Magdalena, nos ha facilitat els següents detalls, respecte de les persones que han pagat alguns dels objectes regalats a dit Oratori.

Mestre Jaume Coli, 2 balancins forrats de roba.

Madona Maria Coll, 2 salamons de crestall.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ ----- DE ----- Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

ASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECIONES
Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■■
PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de a Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= P A L M A =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuario Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

Mestre Francesc Aguiló, 2 canabres de llautó.

D.ª María Bennasar, una andomasa da per l'altar major.

El Sr. Marquès de Vivot, 2 jásares per la Cotxera.

Las religiosas de San Vicens, 10 emblemes per l'Iglesia.

La mare dels M. I. Canonges D. Meteu y D. Nadal Garau, una figura de N.ª S.ª de Lourdes i un'altra de na Bernadeta.

Tres devotes personnes amigues, una llàntia de llautó per la Gruta de Lourdes.

D. Miquel Fuster, diaca, una figura del Bon-Jesus a dins l'hort, per la Gruta de Lourdes.

Una devota persona, un preciós misteri de Betlem, per dita Gruta.

D. Llorens Rubert, una rica casulla de seda y un ram de flors per la figura del San Cristo.

D. Sebastiá Gelabert, un hermoso Para-llamps per l'Oratori.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.
Bessó a 147'00 al quinta.
Blat a 17'50 la cortera.
Xexa a 18'60 id.
Sívada a 11'00 id.
id. forastera a 10'50 id.
Ordi a 10'00 id.
id. forassé a 9'50 id.
Faves pera cuinar a 24'00 id.
id. ordinarias a 19'50 id.
id. per bestiá a 18'75 id.
Blat de les Indies a 15'00 id.
Fasols a 34'00 id.
Monjetes de confit a 38'00 id.
id. Blanques a 34'00 id.
Siurons a 00'00 id.
Porcs grassos de 13 a 14 l'arrova id.
Garroves a 07'00 id.
Safrá a 3'00 s'unsa.

PIGRAMA

Semblansa en Deu per complet
Té un missé, En Pep Marqués:
Deu, va f'el mon de no-rés,
Aquell, de rès fa un plet.

Sebastiá Barceló.

De Temporada

Dietaris per l'any 1914 que contenen els guies de Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla y Palma de Mallorca.

Almanac Bailly Baillière per a 1914.

Blocs del conde de Jesús, de Sant Antoni de Pau, Religiosos y Comuns.

Plaques per dits blocs tan hermoses que un no sab quin triar.

Aguinaldos per felicitar per les festes de Nadal, ab lo texte imprés qu'es vulga.

Llibres Retxats de tota la modelació, ab quadernació forta i econòmica.

CARRÉ DE LA MURTA 5, INCA

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabatería, Capellería, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS CLASE SUPERIOR

Se venden a Inca calle de la Estrella N. 18 y calle e Muntanera N. 33.